

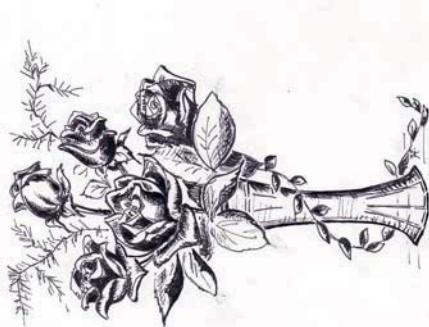
Společenská rubrika

Oslavili svá životní jubilea

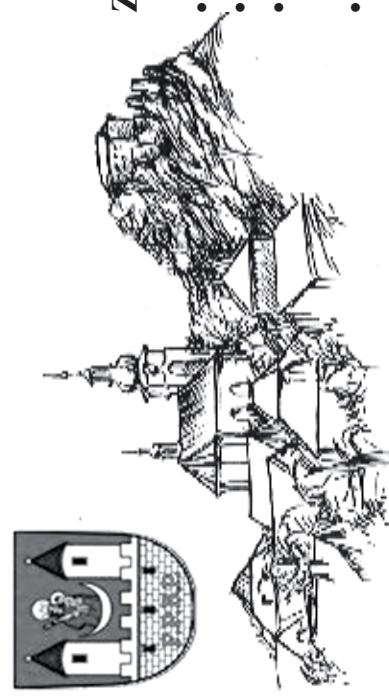
V 1. čtvrtletí letošního roku oslavili svá životní jubilea tito naši spoluobčané:

- Vlasta Marxová z Pecky – 88 let
- Helena Blažíková z Pecky – 80 let
- Růžena Jeriová z Pecky – 98 let
- Milada Horáková z Pecky – 85 let
- Jiřina Špirovná z Pecky – 87 let
- Jaroslav Kalvach z Pecky 80 let
- Květa Horáčková z Pecky – 88 let
- Jaroslava Purnovová z Bělé – 85 let
- Zdeňka Kracíková z Pecky – 89 let

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, hodně spokojenosti a osobní pohodu.

Listy Peckovská

Časopis přátel Harantova městečka a okolí

Z obsahu:

- Bohoslužby o Velikonocích - str. 3
- Jaro na hradě - str. 5
- Josef Zahradník - učitel a ředitel školy - str. 9 - 10
- Milada Hetfleischová - Moje vzpomínky - str. 14 - 15
- Velikonoční křížovka - str. 18
- Sport - str. 19 - 23

**Ročník XX / číslo 1/2010
Březen - červen 2010**

Navždy nás opustili

- František Vojík z Bělé
- Vlasta Vaisová z Vidonic
- František Rulf z Pecky
- Ilona Šepsová ze Staňkova

Věnujme jim tichou vzpomínu.

Další číslo Listu Peckovská vyjde v červnu 2010. Příspěvky můžete průběžně vhazovat do novinové schránky iřadu městyse. Uvítáme jakékoli návrhy, podněty a připomínky.

Uzávěrka příštího čísla bude 31. května 2010.

Listy Peckovská

Časopis přátel Harantova městečka, vydává Úřad městyse Pecky.

*Březen 2010, ročník XIX. Řídí redakční rada ve složení:
Petr Pavel, Šárka Kodymová, Marie Pavlová, Hana Albrechtová.
Grafická úprava Věra Kociánová*

E-mail: obec.pecka@centrum.cz, knihovna.pecka@checkbox.cz
http://www.obec-pecka.cz

Počet výtisků 250
Cena 15 Kč

• neděle 28. března
(pozor - přechod na letní čas!)
Otevřání hradu Pecka s Kryštofem Harantem
(v 10 hodin - historický průvod na hrad, následně program do 15 hod. - řemeslný jarmark, prohlidky expozice, šermíři, tanecnice, hudba, občerstvení)
Propagaciakce a organizaci jarmarku zajistil Úřad městyse Pecka
• středa 31. března
Prodejní velikonoční výstava v DPS
(od 11 do 15 hodin), v 10.30 hod. (pásmo dětí ze ZŠ)
• sobota 10. dubna od 10 hod.
Den otevřených dveří v kempu s grilováním a opékáním

-r-

Přestavba knihovny v Pece

bude brzy dokončena

V budově č.p. 2 - Radnice v Pece probíhá od konce minulého roku realizace projektu „Rekonstrukce knihovny a okolí městys Pecka“, který je z 95,5 % hrázen z Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod pro plánovací období 2007-2013. Jeho prioritní osou je rozvoj městských a venkovských oblastí.

Projekt, jehož náklady dosahují 6 078 000 korun, byl zahajen stavební rekonstrukcí a rozšířením prostoru dosavadní knihovny a jejím vybavením potřebným knihovnickým zařízením a novější multimediální a multifunkční technikou.

Pokračování na str. 4

První jarní akce

- neděle 28. března

(pozor - přechod na letní čas!)
Otevřání hradu Pecka s Kryštofem Harantem

(v 10 hodin - historický průvod na hrad, následně program do 15 hod. - řemeslný jarmark, prohlidky expozice, šermíři, tanecnice, hudba, občerstvení)
Propagaciakce a organizaci jarmarku zajistil Úřad městyse Pecka

• středa 31. března
Prodejní velikonoční výstava v DPS
(od 11 do 15 hodin), v 10.30 hod. (pásmo dětí ze ZŠ)

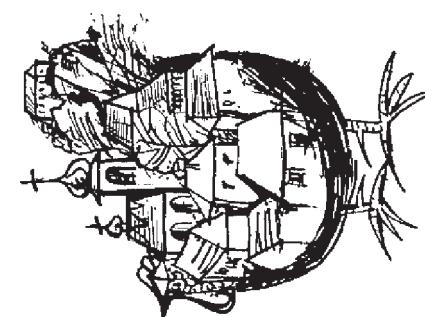
• sobota 10. dubna od 10 hod.
Den otevřených dveří v kempu s grilováním a opékáním

Veselé Velikonoce

a příjemné prožití jarních měsíců

přaje

*všem čtenářům Listů Peckovská
redakce*

Investic bude kvůli krizi méně

Vážení spoluobčané, jaro už pomalu klepe na dveře, zima se však nevzdává a jistě nás ještě potrápi. Pro milovníky zimních sportů a radovánek byla letošní zimu velice vydařená. I na Pece se lyžovalo, jak na sjezdovce, tak na běžkařských tratích.

Letošní rok jsme začali schváleným rozpočtem ve výši 15,5 milionu korun. Z důvodu finanční krize se výrazně snížily daňové přijmy obcí. Proto i naše investice v tomto roce nebudou tak rozsáhlé jako v letech minulých.

Nejdůležitější akce, která

bude probíhat téměř po celý rok, je rekonstrukce knihovny a jejího okolí. Na toto investiční akci se podařilo získat finanční prostředky ve výši 6 milionů korun z Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod – oblast podpory rozvoj venkova.

Název „Rekonstrukce knihovny a okolí – Městys Pecka“ v sobě skrývá nejen rozšíření a modernizaci prostoru knihovny, opravu fasády budovy úřadu,

ale také úpravy parkovacích ploch v okolí úřadu, rekonstrukci chodníků a věřejného osvětlení

v úseku od k bývalému kinu. Čtenáři a navštěvnici knihovny se již můžou těšit na nové prostory a nové moderní vybavení knihovny.

V této dnech jsme obdrželi zprávu, že jsme uspěli

v žádosti na opravu lesní infrastruktury a záskalismus finanční prostředky ve výši 3,5 mil Kč ze SZIFu (státní zemědělský intervenční fond) na opravu lesní cest, které jsou určeny k hospodaření v lesích.

Jsme rádi, že můžeme z lesa získávat finance a že cesty, které se při těžbě poníčí, můžeme opravit a vylepšit.

Přestože čerpání dotací z různých institucí obnáší spousty materiálů

k prostudování, spousty papíru k vypínování, spousty informací ke zpracování,

nevyzdáváme se a celkem úspěšně se prokousáváme touto administrativou a kontrolou. Škoda, že se naši úředníci na ministerstvech, nadacích, krajích nedomluví a nestanoví jednotnou metodiku při čerpání peněz. Nejen nám by tím usnadnil podávání žádostí, ale i státu by to ušetřilo mnoho peněz.

Z Programu regenerace městských památkových

zón se nám na letošní rok podařilo získat finanční prostředky ve výši 630 tis. Kč.

Ty budou opět použity na další etapu opravy fasády kostela a restaurování sochy sv. Jana Nepomuckého na Žižkově.

V letošním roce opět podáváme žádost o krajskou dotaci na výstavbu vodo-

vodu v Horním Javoří, zde

• sport • sport • sport • sport • sport • sport •

Tak přece nasněžilo... Malé volejbalové naděje vádí...

Minulé tři roky jsme na vleku prožívali takový hezký ritmus života... Připravit, vyhlížet sníh, proklínat rosníky, uronit slzu, že to zase nevyšlo, no a na jaře hezký rádostně uklidit.

Letos děkujeme svatému Petrovi, že se mu nás zázelelo a povolil nám alespoň měsíc docela pěkného lyžování. Snad se to pojedečněko na té naší loučce libilo i všem, kteří se přišli sklonit. Stejně jako v minulých letech převažovali místní děti a rodiny s malými lyžařskými nadějemi. Přijížděli k nám návštěvnici z Nové Paky, Lázní Bělohradu, ale i z Prahy, Horic, Miletína, Tetína, Hradce Králové a mnoha dalších obcí, také odkudsi z Německa k nám zabloudili. Ti byli roztomili. Dokázali během jedné hodiny ohnout sloupek u oplátku, utrhnut kotouč na kotvě, dyvrákat zastavit vlek. Při pokusu o stržení lana naštěstí nebyli úspěšni.

Za velkou pomoc s úpravou svahu a běžeckých stop děkujeme téměř celé (poměrně rozvětvené) rodině Krátkých, Petru Klimešovi i mnoha dalším „bezejmenným“ některých drobných havárií, kterým jsme se ani letos nevynohnuli.

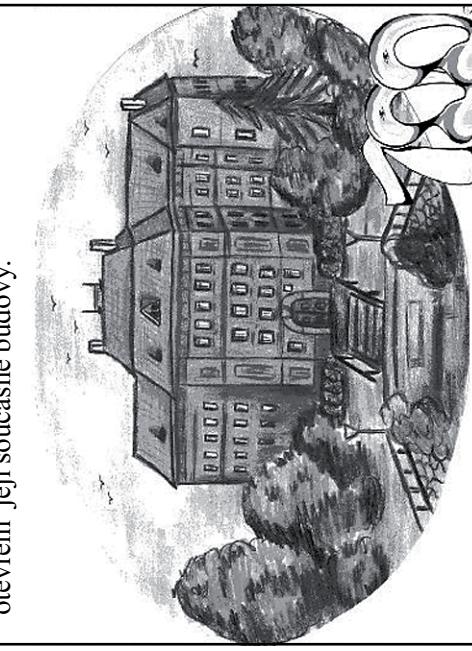
Tradiční slabinou byly chybějící toalety, které bychom také uvítali, ale zatím jsou mimo naše možnosti. I přes některá výše jmenovaná úskalí jsme letošní sezonu uzavřeli jako úspěšnou, protože se prostě letošní lyžování podle nás podvedlo. Nezbývá než se těšit, že příští sezona bude alespoň taková jako ta letošní. Akdyž bude, přijděte se sklonitout. -zb-

Sbor dobrovolných hasičů v Bukovině u Pecky pořádá 115. výročí založení sboru

Zdeněk Burkert

Pozvánka do školy

V sobotu 26. června od 10 hodin se v Základní škole Pecka uskuteční OSŁAVY KE 100. VÝROČÍ otevření její současné budovy.

1. kolo soutěže v požárním sportu

v sobotu 15. května od 13 hodin

Do letošního ročníku hrají děti z Vysokého Veselí, Radimi, Hořic, Lázní Bělohradu a Dřevěnic. Ve třetím kole jsme známenali velký úspěch, když naše „Áčko“ vyhrálo turnaj v přehazované. I další dvě družstva předvedla pěkné výkony a skončila na 4. a 5. místě. Nejdůležitější ale je, že se děti při sportu baví, vyznamná je i podpora rodiců, kteří s dětmi jezdí na jednotlivé turnaje a fandí. Do budoucna je důležité, aby se již v následující sezóně našli další fandové volejbalu a s příštimi prvnáky a druháky zahájili také míčovou přípravu, tak aby tato nádherná míčová hra zůstala na peckovských kurtech co nejvíce rozšířena.

Nabídne někdo těm nášim peckovským dětem pomocnou ruku? Zaslouží si ji... Všichni zájemci jsou vítáni.

Hana Štěrbová

Volejbal - výsledky:

Celkové pořadí po 3. kole

1. Hořice – celkem 25b. (1. kolo: 7,2. kolo: 9,3. kolo: 9)
2. Vysoké Veselí – celkem 24b. (9 – 7 – 8)
3. Radim A – celkem 21b. (4 – 6 – 11)
4. Dřevěnice – celkem 16b. (5 - 5 - 6)
5. Pecka A – celkem 12b. (1 – 4 – 7)
6. Pecka B – celkem 9b. (3 – 2 – 4)
7. Lázně Bělohrad – celkem 8b. (6 – 0 – 2)
8. Pecka C – celkem 8b. (2 – 3 – 3)
9. Hořice B – celkem 5b. (0 – 0 – 5)
10. Radim B – celkem 2b. (0 – 1 – 1)

strana 23

strana 2

Občerstvení zajištěno. Po soutěži bude zábava na kořenech a trávě v přírodě.

Všechny srdečně zvou hasičů z Bukoviny u Pecky.

• sport • sport • sport • sport •

Velikonoční přání

v Německu požární vůz značky Magirus (rok výroby 1974), vybavený všemi základními hasebními prostředky včetně cisterny na 2,5 tisíce litrů vody. O svěřenou hasičskou výzbroji a výstroj se členové sboru průběžně a dobré starají,

Milí čtenáři, cesta života vedla Ježíše Krista přes rádosti a okamžiky plné světla, ale také přes chvíle bolesti až k ránu velikonočního vítězství a slávy. K tomuto radostnému jarnímu času oslavý Zmrtvýchvstání Páně přejí vám všem, vašim přibuzným, přátelům a známým i všem svátečním hostům ve vašich domovech plnost Božích milostí v každodenním vlivěství nad neúspěchy. Boží vnuknutí v okamžicích bezradnosti, silu a moc nad slabostí i radostnou potěchu v zármutcích.

Historie a současnot SDH Bukovina

Dne 2. 2. 1895 byl společným vstupem mnohých mužů z Bukoviny a Arnoštova fakticky založen sbor dobrovolných hasičů v **Bukovině u Pecky**. Jeho stanovy poté dosly vysokého schválení dne 5. 4. 1895. O založení sboru se zasloužil správce místní školy a učitel pan František Měšťan, který se stal jeho činovníkem a zároveň prvním velitelem.

Za jeho zásluhy se mu později dostalo uznání za čestného člena sboru. Jak dále lze vyčist z bukovinské matrity činných hasičů, byl každý z nich přidělen do jednoho z oddělení sboru a případně pověřen funkcí jako např.: ochránce v oddělení ochránců bez výzbroje, četař ochránců, lezec, četař lezců, hudec, stříkač-

v. „*Ať jsme svázáni jakýmkoliv pouty, díky Velikonocímu mužeme říci: „Vítězství je jisté! Ať jsme v jakékoli situaci, když už nejsme schopni lásky a nemáme odvahu jít dál, a můžeme říci: „Vítězství je jisté! Když nám změře někdo, koho milujeme, a když se zdá, že neexistuje budoucnost, můžeme říci: „Vítězství je jisté! Ráno o Velikonoční učednici zjistí, že láska zvítězila nad nenávistí, život nad smrtí. „Vítězství je jisté“.*

Petr Pavel

ského a kulturního dění ve vsi. V současném době má sbor 41 členů - mužů - a pravidelně se účastní jedním družstvem soutěží v 1. kole požárního sportu, jehož byl těž v minulosti několikrát pořadatelem.

Petr Pavel

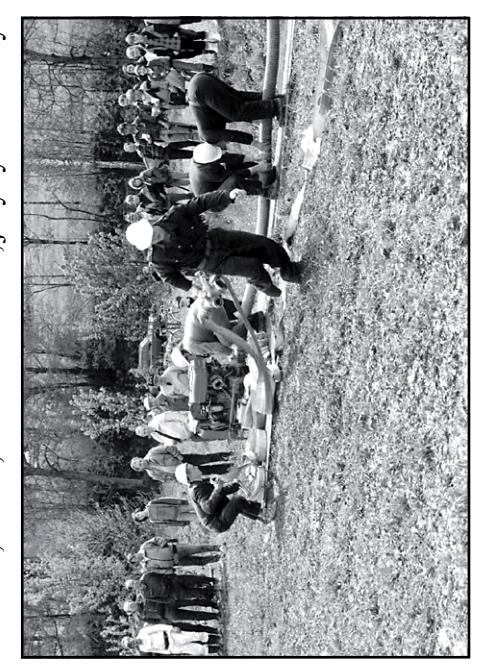
Za celoudosavadní existenci sboru se hasiči podíleli na likvidaci minimálně 10 požáru ve vsi a dále měli ale společný sál v patře budovy, vyměnili obě původní již poněčena dřevěná garážová vrata u zbrojnice za le jsou hybateli společen-

ník. Hasiči pravidelně cvičili a byli posléze přijati do župy Novopacké. Dle dalších záznamů v matrice činných hasičů, arnoštovští muži dne 17.11. 1899 z bukovinského sboru vystoupili a následně založili svůj sbor v Arnoštově. Co je k tomu vedlo lze se jen dohadovat, dnes již to známo není. Činnost SDH v Bukovině u Pecky od dob jeho založení nebyla dosud přerušena.

V průběhu těch let došlo ke kolísání aktivity v jeho činnosti. Některé členové z různých důvodů ze sboru vystupovali, došlo i k vyloučení, ale naprostá většina byla doživotními členy. Do sboru vstupovali noví členové a vždy se nastalo několik hasičů, kteří byli aktivnější, uvědomovali si, jaký význam a smysl má svůj atmostféru a postání.

Na začátku koncertu se rozezvučely varhany, za kterými seděla paní Irena Špindlerová a které postupně začaly být doplněvány zpěvem operní pěvkyně Ivety Hejdukové. Její krásný soprán za podpory výborné akustiky našeho kostela zaplnil celou kostelní lodě, pochopil jsem, že tento koncert bude odlišný od koncertů, na které jsme v posledních letech byli v našem kostele zvyklí. Tím nechci podcenovat koncerty dosavadní, ať se jedná o koncerty v rámci Harantových slavností, vánoční koncerty nebo při pouťní slavnosti. Každý z těchto koncertů má svoji atmosféru a postání.

Zdeněk Kalenský

Pořadatelé však přejí naději i na odměnu nebe předpovězenou Ježíšem při Poslední večeři na Zeleny čtvrtěk apoštolum. Toto mé přání zaneste, prosím, všem nemocným z vašich rodin, do vašich domovů, pracovišť a zdravotnických zařízení.

Předeším však přejí naději i na odměnu nebe předpovězenou Ježíšem při Poslední večeři na Zeleny čtvrtěk apoštolum. Toto mé přání zaneste, prosím, všem nemocným z vašich rodin, do vašich domovů, pracovišť a zdravotnických zařízení.

„Přání radostních, požehnaných Velikonoc P. Mariusz

Bohoslužby o Velikonočních

(velikonoční triduum)

Zelený čtvrtek

1. dubna

Mše svatá na památku Večeře Páně
• Pecka - 18 hodin

Bilá sobota

2. dubna

Den přísného půstu

• Borovnice - 15 hodin
• Mostek - 16.30 hodin
• Pecka - 18 hodin

Velký pátek

3. dubna

Velikonoční vigile

• Pecka - 20 hodin

4. dubna

Zmrzlýchvstání Páně

• Pecka - 8 hodin
• Borovnice - 9.30 hodin
• Vidochov - 11 hodin
• Kaplička u Hotelu pod Zvěřinou - 14.30 hodin (mše s hudebním doprovodem rodiny Otrubových z Brna)
• **Velikonoční koncert v kostele sv. Mikuláše v Horní Brusnici od 18 hodin**

Jaroslav Plecháč

Zdeněk Kalenský

strana 3

Ohlédnutí za jedním koncertem ...

Když jsem těsně před vánocními svátky poprvé četl plakát, na kterém bylo oznámeno, že bude 1. ledna 2010 na Nový rok, koncert v kostele sv. Bartoloměje v Pece, vzbudilo to venně zvědavost i smíšené pocitů o úspěšnosti takové akce po Silvestru. Získáváním dalších informací moje zvědavost ještě více rostla, protože po seznámení s programem, který spočíval v klasické hudbě od skladatelů W.A.Mozarta, J.J.Ryb, F.X.Brixioha, A.Dvořáka a dalších, jsem si říkal, že tento koncert v novoroční atmosféře.

Na začátku koncertu se rozezvučely varhany, za kterými seděla paní Irena Špindlerová a které postupně začaly být doplněvány zpěvem operní pěvkyně Ivety Hejdukové. Její krásný soprán za podpory výborné akustiky našeho kostela zaplnil celou kostelní lodě, pochopil jsem, že tento koncert bude odlišný od koncertů, na které jsme v posledních letech byli v našem kostele zvyklí. Tím nechci podcenovat koncerty dosavadní, ať se jedná o koncerty v rámci Harantových slavností, vánoční koncerty nebo při pouťní slavnosti. Každý z těchto koncertů má svoji atmosféru a postání.

Postupně, kdy tento novoroční koncert gradoval, pochopil jsem, avšem, že i většina přítomných pochopila, že tento druh hudby by vhodně doplnil škálu pořádaných koncertů v kostele s tak výbornou akustikou, jako je náš peckovský. Zavřem bych chtěl konstatovat, že přes mě počáteční pochybování o úspěšnosti tohoto koncertu byla účast posluchačů mimoriadně vysoká. Toto bylo způsobeno tim, že velká část přítomných byla ze širokého okolí, nejen z Pecky. Snad tento druh koncertu najde u pořadatelů i posluchače co největší odezvu a podporu.

Zdeněk Kalenský

strana 22

Přestavba knihovny v Pece

bude brzy dokončena

Pokračování ze str. I

Následovat bude vnější úprava budovy (výměna oken a fasáda), úprava a zpevnění ploch v jejím okolí. Vznikne zde 6 parkovacích míst. Pro zvýšení bezpečnosti pohybu po komunikacích bude provedena rekonstrukce chodníků ve směru z náměstí až k budově bývalého kina včetně nového osvětlení a zpevnění ploch u základní školy. Celá akce bude dle harmonogramu prací vydávat k posezení a pročítání časopisu, knížek, či jiného

tisku, nebo si vzájemně mezi sebou pohovořit, křátit si dobu čekání například na autobus, děti a mládež jež budou využívat ve svém točního roku.

V knihovně se intenzivně pracovalo po celé zimní období, aby stavební práce byly hotové ke konci

Pekovská včajka
avlájí do konce roku

Za vijaje do konci roku

Ve čtvrtek 14. ledna se v budově Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR uskutečnil slavnostní akt, při kterém před
soudem Poslanecké sněmovny byly do dlekt a užívání výslovně

se dala Postašovce snaženovný přední dekret o ustanovení vlastní vlajky také našemu městečku.

Návrh vlajky zpracoval heraldik Jan Tejkal, který se účastnil v Pecce veřejného projednání, kde se občané mohli vyjádřit ke všem jejich návrhům. Podoba vlajky vychází z podoby používaného historického znaku městečka z jed-

lance v tomto čísle Lístu i Českovská si můžete zasoutějit. Poznáváte domek na fotografii viz níže? Svůj tip s adresou můžete odevzdávat v místní knihovně do 31. května. Pokud raději hlušíte, přejděte na stranu 18, kde

ry dobrovolných hasiců v našem okrsku připomínej 115 let od svého založení. Jsou to hasiči v Bělé u Pecky a v Bukovině u Pecky. Historie těchto dvou sborů byla sice popisána v LP v roce 2005, přesto si ji znova v zásadních momentech připomeneme.

V **Bělé u Pecky** byl sbor strážacku FFS 12. V roce 1892 ve vsi byla hasičská stříkačka na ruční pohon, zakoupená za 637 zlatých v předchozím roce. Vždy bylo určeno a vyhlášeno, kdo dodá přípravek a na každé valné hromadě bylo odhlasováno, kteří dva členové budou v následujícím období stříkačku čistit. Hasičské skádistě bylo postaveno na dřevě z roku 1894 bylo přestavěno na zděné v letech 1943-45. Od roku 1959 je hasičská výzbroj a výstroj v hasičské zbrojnici, v tehdy nově postaveném kulturním domě čp. 11. Motorovou strážacku PPS 8 sbor získal v roce 1947. V roce 1960 tehdejší požárníci získali vozidlo, skříňovou Tatra T-805 a

strážacku FFS 12. V roce 1982 byla skříňová Tatra nahrazena též T-805, alvalníkem s oplachtováním Peckovského sboru. Přibližně 100 let, které uplynuly od založení sboru v roce 1995, získali hasiči nový spolkový prapoř. V sobotu 16. října 1999 obdržel sbor darem od hasičů z města Amstetten

Hasiči v Bělé a Bulovině oslaví 115 let

zároveň množství práce, že mají o práci ve sboru zájem. Ve většině jsou stále nejmladšími společenskými organizacemi v obcích. Letošní rok 2010 se bude odbývat přiblížně stejně jako léta předchozí, pozornost bude opět zaměřena na konání **1. kola soutěže v požárním sportu**, které proběhne v sobotu **15. května**.

Okrskový výbor se sejde 2. 5. 2010 v Bukovině u Pecky. Dojednají se konkrétní podmínky soutěže, ujednotí pravidla a rozlosovuje pořadí nástupů soutěžních družstev. Na pořadatele bude, těž ve výcvikové činnosti sborů se poněkud zapomnělo na to, že hasiči jsou stále uniformovaná složka a mají se chovat dle řádu. V dřívějších dobách byla část výcviku věnována i pořadové přípravě. V podstatě to bylo připomenutí procvičenítoho, co muži pamatovali z vojny. A to dnešní mladí muži už neznají. Je tedy třeba začít věnovat část výcvikového času i základům pořadového vystupování. Naši předchůdci na to nejen dbali, ale byli na to i hrdi. Pořadové cviky byvali součástí předváděních hasičských cvičení.

Proběhla volba okrskového výboru na další funkční období. Starostou byl opět zvolen Josef Mašek.

Věčné diskuzi vystoupili i přítomní hosté, poděkovali hasičům za vykonanou činnost, vyjádřili jim nadále podporu. Byla jimi zdůrazněna důležitost a přenosnost práce s dětmi a mládeží. J. Mašek uvedl, že stále větší pozornost je věnována preventivní činnosti ve sborech. Proto též do jejich výboru byla znovu vrácena funkce preventisty. Dále připomněl,

zda se rozhodne pro soutěž jednotlivců.

Držme palce našim soutěžním družstvům, která postoupí z 1. kola, aby nás opět úspěšně reprezentovala. Vloni v okresní soutěži velmi dobrě uspěli muži ze Staňkova a ženy z Vidochova.

Okresní kolo M+Ž+JPO II a III se koná v Jičíně 6. června a krajské kolo bude 19. června 2010 v Hradci Králové.

Okresní kolo hry Plamen pro děti proběhne ve Vrchovině ve dnech 28. a 29. května a 30. května tam bude soutěžit dorost. Krajské kolo soutěže pro

děti a dorost bude 12. a 13. června 2010 v Nové Pace a část soutěže bude v Pecce v Kempu na koupalisti.

V sobotu **10. července budou v Pece na Memoriálu Jaromíra Tauchmana** soupeřit družstva hasičů o Pohár starosty okresu. Povzbuzením a podporou pro soutěžící bude hojná účast diváků a příznivců dobrovolného hasičstva.

Výššíkola hasičských souborů

*Text a foto
Petr Pavel*

v roce 1979 získali silnější stříkačku PPS 12. V roce 1982 byla skříňová Tatra nahrazena též T-805, ale valníkem opachtování od Peckovského sboru. Při přiležitosti 100 let, které uplynuly od založení sboru v roce 1995, získali hasiči nový spolkový prapor. V sobotu 16. října 1999 obdržel sbor darem od hasičů z města Amstetten

• sport • sport • sport • sport • sport • sport •

číže ve výcvikové činnosti sboru se poněkud zapomnělo na to, že hasiči jsou stále uniformovaná složka a mají se chovat dle řádu.

V dřívějších dobách byla část výcviku věnována i pořadové přípravě. V podstatě to bylo připomnění pro výcvicení toho, co muži pamatovali z vojny. A to dnešní mladí muži už neznají. Je tedy třeba začít věnovat část výcvikového času i základům pořadového vystupování. Naši předchůdci na to nejen dbali, ale byli na to i hrdi. Pořadové cvičky bývali součástí převáděných hasičských cvičení při shromážděních a sjezdech.

Dobrovolní hasiči jsou stále důležitou složkou a nedlouhou částí veřejného života v obci. Svědčí o tom i to, že v rámci zajištění požární bezpečnosti jsou zařazeni jako výjezdové jednotky. SDDH Pecka je zařazen v JPO3 - 12 členů, zásah u 2 požáru. SDH Vidochov je v JPO5 - 10 členů a SDDH Bělá u Pecky je v JPO5 - 5 členů.

Vyšší kola hasičských soutěží v letošním roce. Dřížme palce našim soutěžním družstvům, která po- stoupí z 1. kola, aby nás opět úspěšně reprezentovala. Vloni v okresní soutěži velmi dobré uspěli muži ze Staňkova a ženy z Vidochova.

Okresní kolo M+Ž+JPOII a III se koná v Jičíně 6. června a krajské kolo bude 19. června 2010 v Hradci Králové.

Okresní kolo hry Plamen pro děti proběhne ve Vrchovině ve dnech 28. a 29. května a 30. května tam bude soutěžit dorost.

Krajské kolo soutěže pro děti a dorost bude 12. a 13. června 2010 v Nové Pace a část soutěže bude v Pecce v Kempu na koupališti.

V sobotu 10. července budou v Pece na Memoriálu Jaromíra Tauchmana soupeřit družstva hasičů o Pohár starosty okresu. Povzbuzením a podporou pro soutěžící bude hojná účast diváků a příznivců dobrovolného hasičstva.

Text a foto Petr Pavel

Oslavy 115 let

• sport • sport • sport • sport •

přeboru, ale aby zároveň hrál B-tým okresní soutěž, to je pro mne z hlediska celkového dojmu na klub docela nepředstavitelné. A nebudu vám nahlášat, že se to nemůže stát. Posudíte sami. Za 4 výhry, 3 remízy a 6 proher jsme získali 15 bodů, skóre máme 21: 24, patří nám tragické 10. místo v okresní tabulce, na vedoucí Kopidlnu ztrácíme 17 bodů a na předposlední Dětenice máme k dobríjen

6 bodů, z B - třídy to vypadá na sestup minimálně dvou týmů našeho okresu, tak nakonec uvidíme, kolik týmu z naší soutěže spadne do „pralesa“. Myslím si, že je to docela rázný důvod k zamýšlení a pevně doufám, že se řešení v Bělohradě najde. Je potřeba tak přitáhnout mladé kluky, kteří se po dorostenckých letech fotbalu ve velké míře vzdají a přesvědčit je, že B - tým je a pěknými góly. Doufám,

V Bělé schůzovali hasiči z Peckovská a Vidochova

Výroční valná hromada okrskového výboru sboru dobrovolných hasičů z Peckovská a Vidochova, která završila předchozí výroční valné hromady jednotlivých sborů, proběhla v neděli 7. února dopoledne v sále hasičské zbrojnici v Bělé u Pecky. Hosty, jednání byli - člen Výkonného výboru SHČMS v Jičíně Lubomír Exner, velitel sousedního novopackého okrsku Václav Záveský a starosta obce Vidochov Josef Brandl. Představitelé ÚM Pecka byli omluveni.

Jednání zahájil a řídil starosta okrsku Josef Mašek.

V úvodu zasedání východ-

vého výboru v uplynulém období. Výbor se sešel celkem 3x a vždy projednal zásadní organizační záležitosti týkající se všech sborů. Rozsáhlou zprávu o stavu a práci jednotlivých sborů okrsku podal J. Mašek. Vycházel přítom z obsahů a výsledků jednání proběhnuvšich výročních valných hromad, kterých se také účastnili delegovaní členové okrskového výboru. Na této VVH též proběhly volby členů výboru sboru na další čtyřleté funkční období. J. Mašek hovořil o každém sboru zvlášť. Informoval o početním stavu a složení členské základny, o účasti na hasičských soutěžích, pracovní aktivitě členů pro potřeby sboru a na údržbu hasičské výzbroje a výstroje a o podílu na kulturním, společensko-věřejném životě v obci. Mluvil o tom, že se každý sbor se ve své části profiluje dle svých možností a jak k jeho činnosti přistupují jednotliví členové. Krátce Arnoštovi, který má 6 členů, se

odrazový můstek do áčka. V první řadě je to ale o spolupráci obou mužstev. Dále vás chci upozornit, že zápasu naleznete na webu www.fklaznebelohrad.cz pod B - týmem. Dosavadní výsledky nebyly vůbec optimistické, a tak se tyto postřehy nesou vesměs v kritickém duchu. Jak rád bych tam vkládal referáty, které srší jen samou radost, že B - tým je vedoucí mužstva

ze k tomu bude na jaře více příležitostí. Ještě bych Vám chtěl jménem svých a všech, kteří se okolo fotbalu na Pecce točí, poprát mnoho zdraví a rodiné pohody v rojstě 2010. Děkuji za vaše návštěvy na našich utkáních a věřím, že vás ani v budoucnu nic neodradí od tak krásné kolektivní hry, jakou fotbal určitě je.

Miloš Petr
vedoucí mužstva

Vyvolávaní starých fotek stálo zato

Během zimních měsíců se uskutečnilo několik fotografických workshopů s vyvoláváním skleněných fotografických desek ze začátku 20. století. Jedná se o soubor z pozůstatků místních fotografií (Albertiny Bendové, Josefa Patěho a Jana Tichého), který hradu daroval Vladislav Rejmont.

Zatím se podařilo vyvolutat zhruba sto fotografií, z nichž mnohé přinášejí umělecký záběr ze života městečka. Autorem většiny z nich je fotograf Josef Páty, který nás přirozeně seznamuje především s členy své rodiny a nejbližšími sousedy. Zaznamenaná však i historické události, kterými městečko procházelo, např. odvody do první světové války (viz níže). Zcela unikátním snímkem je pohled do strojovny místní textilky Neumann a synové.

Většina fotografií je výrobek

photografických veče-

rech budeme na hradě příležitostně pokračovat i v budoucnu.

Jaro na hradě

• Čtvrtok 15. dubna Novopacký slavíček koncert vítězů převecké soutěže

• Sobota 8. května Vernisáž dřevorezbářské výstavy v hradním sklepenci

• Neděle 16. května Oživené prohlídky se souborem Pifferaios • Sobota 29. května Cestovatelská beseda Po stopách Karla Hynka Máchy s M. Bařinou a M. Kolem

Změna programu vyhrazena!
Sledujte plakáty

Uzávěrka fotografické soutěže se blíží

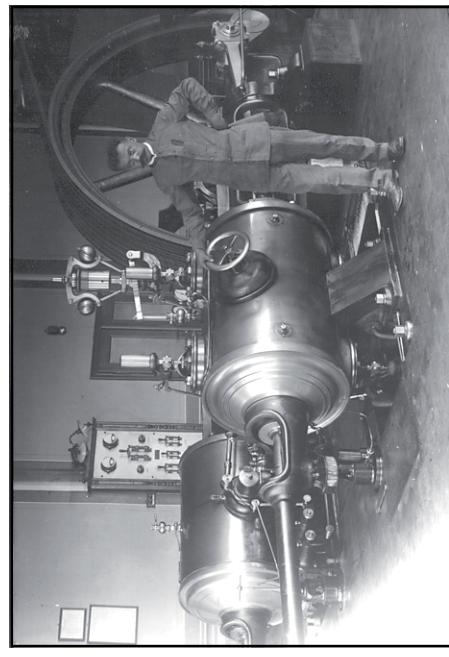
Připomínáme všem fotografům, fotoamatérům a všem, kteří rádi fotí, že uzávěrka letosního ročníku fotografické soutěže je již 15. května.

Téma soutěže: Kouzlo slunce na Peckovsku

Fotografie v minimálním formátu 13 x 18 cm s přiloženým názvem a adresou můžete odevzdávat v Místní knihovně v Peckě nebo na Úřadě městyse Pecka. Vybrané fotografie budou opět oceněny a vystaveny.

-r-

Ráda bych zde poděkovala Michalu Drábkovi a Davidu Olmerovi za sponzorské dary v podobě fo-

Strojovna v továrně Neumann a synové, později Tibě.

Odvádenci do první světové války. Muži z Pecky - ročník 1873 - 1877.

Prezentační odpoledne

učí děti veřejně vystupovat

Projekt s názvem Škola pro budoucnost – praxe, ekologie, prezentační - finančovaný z Evropského sociálního fondu (ESF) – je na naší škole v plném proudu. Děti naplno pracují v nově zavedených předmětech a výsledky jejich práce jsou pravidelně prezentovány na tzv. prezentačních odpolednech.

Právě prezentační odpoledne jsou jedním z nejdůležitějších výstupů tohoto projektu. A jak takové prezentační odpoledne vypadá? Děti celé školy se sejdou v prezentační místnosti, která byla k tému účelům vytvořena. Původně to byla pouze hudebná, dnes se můžeme pochlubit multifunkční místností. Na společných setkáních se žáci vzájemně seznamují se svými výrobky, pracemi, výsledky. Z každé třídy vzdouvají vybraný zástupci. A protože je toto odpoledne pravidelně každý měsíc, dostane se na každého, aby ostatním

seznámít ostatní s výsledky své práce, respektovat druhého, když hovoří, neskákat mu do řeči. Zatím jsme měli pouze tři odpoledne, takže nelze očekávat, že to děti již zvládly. Nutno ale zdůraznit, že pokroky vidět jsou.

Projekt je nastaven tak, že by se během jeho trvání měli vystřídat všichni žáci s prezentací své práce. Každý žák má vytvořenou kartu, do které se zaznamenává, kdy a s čím vystoupil, jakého zaměření prezentace byla. Někteří ochotně spolupracují, jiní se ještě sám vystoupil, jakého

A proč se vlastně takto scházíme? Pro většinu dětí není vůbec snadné postavit se před publikum, natož něco říci. Spoustě žáků rovněž dělá problém pochlubit se svým výsledkem. A v neposlední řadě je pro mnohé obtížné vyslechnout druhého, dát mu prostor k tomu, aby se mohl v klidu vyjádřit. Prezentaci odpoledne tedy mají pomocí dětem v mnoha ohledech: rozumitelně a nahlásit mluvit před publikem, nebát se

Peckovští cykloturisté patří k nejlepším v republice

Dříve než oprášíme prach ze sedla a začneme novou sezónu na kole, je třeba si připomenout minulé období. Pokud budeme hodnotit činnost cykloturistiky oddílu CYKLOHARA NT PECKA za rok 2009, stačí nám pouze dvě slova a ta jsou „velice úspěšný“.

V celostátní soutěži obsahujeme jako oddíl celkově 5. místo z celé České republiky. V jednotlivých čtyři první místa z celkových deseti kategorií. Pro připomenují je zde uváděn: Tomáš Hank v kategorii mladších žáků, Aneta Ka-

než v roce užívá všechny

zdrojů. Nezbývá než doufat, že je společná setkání povzbudí a pak se odhodlají k tomu předstoupit před spolužáky. Kde jinde je snadnější si to vyzkoušet než před lidmi, které znám. I tak je ale nutná velká dávka odvahy.

Do projektu je také zapojena mezinárodní spolupráce. Děti navázaly kontakt s polskou školou. V současné době se připravuje vzájemná výměna.

V loňském roce se rovněž podařilo úspěšně zvládnout pořádání Mezinárodního cyklosrazu, na což neustále dochází

v tabulce A třídy se od výpomoci jaksi ustoupilo. Do jarní části sezóny nemůžeme počítat asi s ničím, protože áčko je na 1. místo své soutěže. Jakousi naplástíje, že se v sestavě lídra A třídy objevuje pravidelně trio peckovských odchovanců - Láďa Nezbeda, Radek Suchanek a David Kraus. Z důvodu své nemoci jsme prostřednictvím Jirky Bičičkého, sekretáře klubu a naší opory, zprávou vedoucího mužstva při příležitosti výroční schůze konané 15. února, vyzval k řešení neuspokojivé situace našeho týmu nejúžší vedení klubu.

Samozřejmě že přejí A týmu postup do krajského stupně času a umístěním

• sport • sport • sport • sport • sport •

Peckovští cykloturisté patří k nejlepším v republice

pali takovou vzdálenost jako z Pecky až do Říma a zpět. Tím dokazují, že sportovat se dá v každém věku. Veliký dík patří všem, kteří za Pecku nějaké kilometry našlapali a propotili několik triček.

Závěrem bych chtěl poděkovat našim členům za příkladnou reprezentaci Pecky, poprat všem cyklistům, jejich fandům, ale i těm, kteří nám nefandí, mnoho štěstí a zdraví a prožití přijemných okamžení v životě.

Vstupuje do našich řad, na věku přece nezáleží, po hyb utužuje zdraví.

Josef Berger

Fotbalovému B-týmu hrozí setup

V uplynulé sezóně 2008 - 09 obsadil náš tým Lázně Bělohrad - Pecka B pod trenérským vedením Petra Zahradníka pěkné 3. místo v konečné tabulce Okresního přeboru Jičínska. Mužstvo získalo 44 bodů za 13 výher, 5 remíz a 6 proher. Skóre bylo 64 : 39. Třináct zápasů jsme odehráli na hřišťích soupeřů a po jarním odstoupení týmu Libáně B jsme na Pece hráli jen dvanáctkrát, přičemž se všechny zápasy s libánským týmem anulovaly. To nám poprvé přišlo velmi vhod, protože jsme s nimi jako jediní prohráli. Na postupující Železnici a druhé Hořice B jsme opravdu neměli, před

čtvrtými Valdicemi jsme uhájili dvoubodový náskok. Na peckovském hřišti byla vždy pěkná divácká kulisa a hráči předváděli věšinou hezký fotbal. Dá se říci, že to byla v mezích našich možností vydáňena sezóna, okolořeně krásnými zášagy našich ostrostřelců.

Po krátkém odpočinku se rozjela podzimní část sezóny 2009 - 10. Vše začalo skvělým výkým domácím výjezdem nad mužstvem z Dětenic, poté přišla nepochopitelná remíza ve Staré Pace, kde nás vyškolił velmi mladý B - tým. V dalších zápasech, kdy se dafilo stříďavě, nás neočekávaně „opustil“ loňští dorostenec, který byl v

prvních zápasech opravdu vidět a dostávali šanci hrát. Prostě hokej je pro ně asi větší prioritou. Vše tedy bylo opět na „starých“ a po sérii červených karet a pář zraněních se dostavily takové výsledky, o kterých měl hanbou psát. Myslím tím hlavně utkání v Libuni a Hořicích, po kterém bych zpět do Miletína nejradši opustil Gothard „kanálama“. Chtě nechtě si musíme přiznat, že hráči, na kterých to stojí, už mají výkonnost za zenitem, sice většinou bojují, ale léta se nedají očalit...

A - mužstvo nám vyšlo vstříc pouze jednou, kdy to bylo opravdu znát, ale po-

stupem času a umístěním

• sport • sport • sport • sport • sport •

učí děti veřejně vystupovat

předvedli, co se mu podařilo. Děti z 1. stupně prezentují nejen výsledky nového předmětu ekologický kroužek, kde se mají starají o zvářátku v koutku na kroužku, ale recitují, ukazují výrobky z pracovních činností, výtvarné výchovy. Starší děti pak přitomné seznámí s počítacovými prezentacemi (nejen z hodin informatiky), s výsledky z ekologických praktik, výtvarné výchovy, obrazové prezentace z občanské rodinné výchovy.

A proč se vlastně takto scházíme? Pro většinu dětí není vůbec snadné postavit se před publikum, natož něco říci. Spoustě žáků rovněž dělá problém pochlubit se svým výsledkem. A v neposlední řadě je pro mnohé obtížné vyslechnout druhého, dát mu prostor k tomu, aby se mohl v klidu vyjádřit. Prezentaci odpoledne tedy mají pomocí dětem v mnoha ohledech: rozumitelně a nahlásit mluvit před publikem, nebát se

zdráhat. Nezbývá než doufat, že je společná setkání povzbudí a pak se odhodlají k tomu předstoupit před spolužáky.

Kde jinde je snadnější si to vyzkoušet než před lidmi, které znám. I tak je již zvládly. Nutno ale zdůraznit, že pokroky vidět

jsou. Každý si určitě všiml, že je společná setkání povzbudí a pak se odhodlají k tomu předstoupit před spolužáky.

Ještě

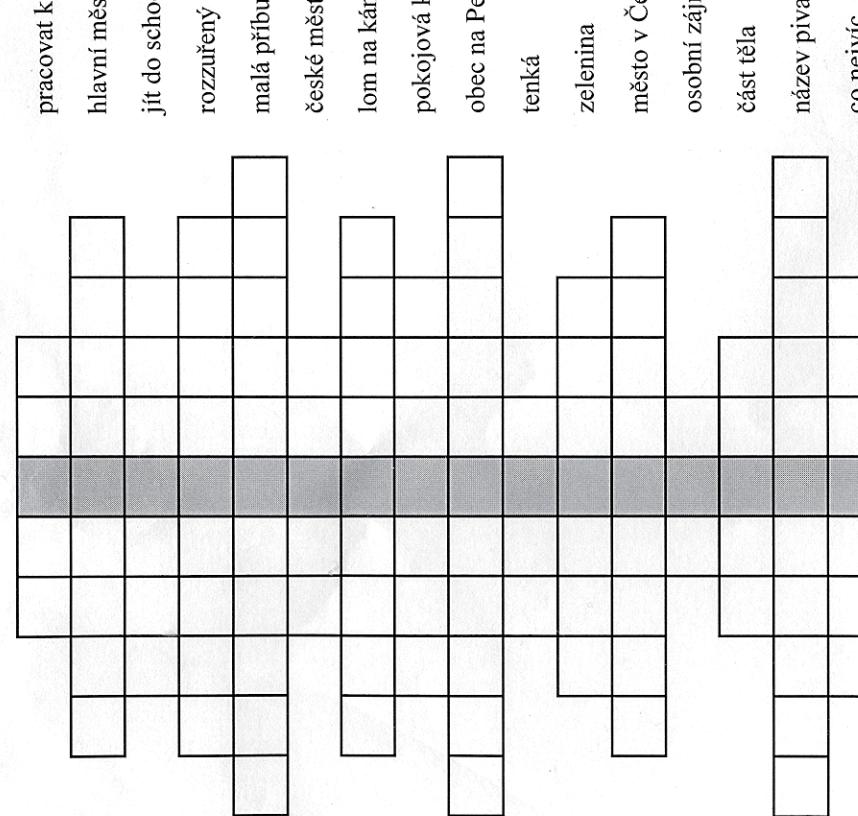
Nové knihy v místní knihovně v Pece

- Stejskal, J.: Novopacko
- Janáček, J.: Valdštejn a jeho doba
- Dlouhý, M.: Četnické trampoty
- Dlouhý, M.: Četnický pes Alto
- Štokrán, K.: Kronika katů Mydlářů
- A dalších 67 letosních knížních příruček...

K návštěvě knihovny srdečně zveme malé i velké čtenáře!

Velikonoční křížovka

Těšíme se na (v) tajence:

Hurá zase za hranice, tentokrát k morì

Rok se s rokem sešel a zájem naši žáci o spolupráci se školou v zahraničí stále trvá. Opět si piší emaily a vyměňují informace o svých zemí, své školce i rodině i koničcích a prověřují si tak anglický jazyk.

Po velmi dobrých zkoušenostech z minulého roku, kdy se naše česko-polská spolupráce se školou ve

Wadowicích Górně skutečně vydařila, jsme si opět vybrali právě školu v Polsku. Pro tento rok je to škola v městě Rewal, které leží přímo na pobřeží. Je to škola větší než naše, ale pevně věříme, že i naše dovednosti a zkušenost s anglickým jazykem nase kamarády osní. Změříme si také své síly při sportovních aktivitách a podobných slov.

První část výměnného pobytu jež naplánována.

Do školy školním autobusem

Škola ve spolupráci s Městysem Pecka nabízí možnost svozového školního autobusu pro dojíždějící žáky z Borovnice, Borovničky a Horní Brusnice, který zajistí jejich bezpečnou dopravu přímo z místa bydlíšť ke škole a zpět v návaznosti na jejich vyučování.

Z téhoto obcí bude autobus odjíždět v 6.50 hodin ráno a odpoledne ve 14.45 hodin se budou žáci vracet domů.

Co jsme dělali ve škole v zimě?

Zdobení stromečku v ZOO ve Dvoře Králové

V pátek 11.12.2009 jsme jelí autobusem do ZOO ve Dvoře Králové. V ZOO měli ještě zavírečno, a tak jsme si mohli koupat něco na památku. A

Krmítka pro ptáčky

Na ekologickém kroužku jsme vyráběli krmítka z květináčů, ze sitě od pomeranče a ze šíšek.

Nejdříve jsme smíchal rozehrátý hovězí tůj se semínky všechna se nám líbila. Na závěr jsme si mohli koupat něco na památku. A

Evelína Podlipná, 5.třída

Tajenku s přiloženou adresou zasílejte do konce května do místní knihovny knihovna.pecka@obox.cz nebo na úřad městyse obec.pecka@centrum.cz.

Správné odpovědi budou slosovány.

Křížovku připravila Jana Mašková

ZOO – Vánoce pro zvířátká

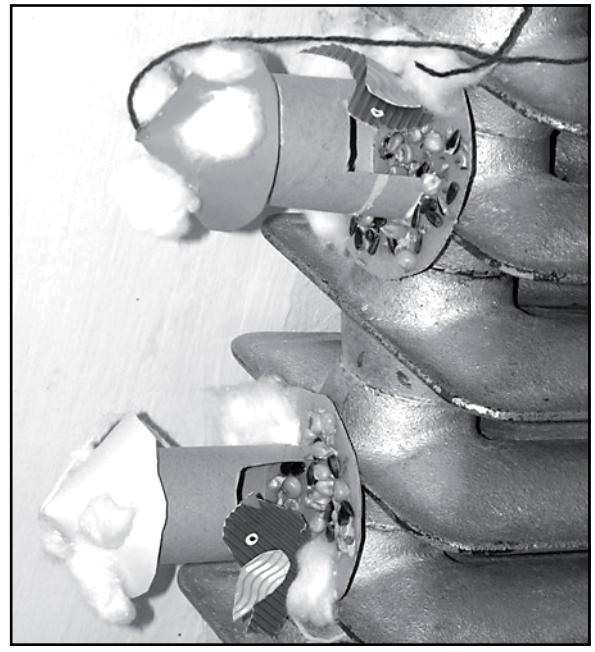
V pátek 11.12.2009 jsme se jeли podivat do Dvora Králové nad Labem do zoologické zahrady. Cesta trvala víc než půl hodiny. Jeli jsme totiž linkovým autobusem. Vystoupili jsme na autobusovém nádraží a nejprve jsme šli na náměstí do cukrárnny. Tam jsme si dali něco dobrého a vyrazili jsme pěšky do ZOO. Paní

průvodkyně nás přivítala a seznámila nás s novinkami v zoologické zahradě. Překvapilo nás, kolik se tam narodilo mláďat, třeba malé opice. Pak nám ukázala již ozdobené stromečky od jiných dětí. My jsme zdobili dva stromečky, které byly poblíž ptáčího a vodního svěra. Ozdobily jsme vytvořili o výtvarné výchově ze

Projekt „A je tu zima...“

Ve čtvrtek 21.1.2010 se pro 1. až 5. třídu konal další projektový den, tentokrát s názvem „A je tu zima...“ Paní učitelky z prvního stupně pro nás ve třídách připravily zábavné počítání, kreslení, luštění a vyrábění. Děti utvořily skupiny tak, aby v každé partě byly děti různého věku od první až do páté třídy a mohly si vzájemně pomáhat. S paní učitelkou Chleboounovou jsme pracovali na interaktivní tabuli, poznávali hlasy ptáků a hledali cedulkky s názvy ptáků. Paní učitelka Morávková pro nás v tělocvičně připravila různé soutěže, štafety a míčové hry. S paní učitelkou Plecháčovou jsme vyráběli papírová krmitka s ptáčkem, která zdobí chodbu naší školy. Den byl ukončen a všem se nám moc líbil.

Helena Košková, 5. třída

Pečovatelkyně

sušeného ovoce a těstovin. Když jsme skončili se zdrobením, tak jsme si šli prohlížet zvířata. Sli jsme se hlednotit zvířata. Sli jsme se podíval na levhartu a ten nás vycenil Zuby. V deset hodin otvírali pavilon vodního světa. Byl tam i největší krokodýl v republice, který měřil 5 metrů, ale tomu jsme viděli jenom tlapu. Viděli jsme tam také

Ester Fousková, 5. třída

Doručili mně dotazník pro uživatele pečovatelské služby v Pece. Co je peče? Starost, pozornost, ošetřování. Komu čemu ulehčit ve stáří? Komu konati péči? Sobec sobecký sobě, svému tělu, maločekdy své duši. Člověk dobrého srdce, - a to jsou ženy, - o nás pečují ochotně, také ony nás vychovávají a formují k образu svému. Činni dobré skutky a ty není možné uskutečnit s kyselým obličejem jako štambus /výraz z podkrkonošského nářečí/. Samaritánky konaly milosrdné skutky už dle záznamů v bibli. Těž za napoleonských válek. Ze všech služeb, které pečovatelská služba městysu Pecka poskytuje, znám pouze nosičky kastrulků s chutným obědem.

Kéž nenastane konec práha a hupsnout dovnitř. Dení prožívám přijemné napětí, která z nich poběží ke mně od branky, aby jídlo nevychladlo, a která zůstane tisknout volant bílé historické úškovky. I kdyby dnes přišla v kastrulkách hladkou ančku nebo kruhpicovou kaší, mají úsměv ve tváři a nezapomenou poprát dobrou chuť. Inu, profesionálky!

Miroslav Procházka z Pecky.

Důležité sdělení

Místní knihovna v Pece bude uzavřena od 1. dubna po celý měsíc V nově upraveném prostoru svůj provoz pro veřejnost znova zahají v ponděli 3. května v 10 hod. Čtení v knihovně - 7. dubna od 15 hodin Pořad se uskuteční v sále hasičské zbrojnice v pravidelném termínu (bez ohledu na uzavření knihovny)

Nejstarší občankou Pecky je paní Růžena Jeriová

Narodila se na prahu první světové války r. 1912 na Vysocině. Přišla do rodiny šestí dětí a jako nejstarší šla první z domu. Našla zaměstnání tkadleny v textilce na Pece a sem se také přivedala. Naplávenina tu brzy zdomácnila, stala se přívětivou součástí obce Špačníků.

Toniš Nežbeda, 5. třída

Projekt Argentina

Evropy a na ní vyznačili Českou republiku. Potom jsme nakreslili mapu České republiky a na ni vyznačili naš kraj, Pecku a Prahu. Vše jsme doplnili pohledy naši obce a Prahy. A nakonec jsme nakreslili obrázky ze Pecky. Nakreslili jsme

hrad, kostel, školu a naší třídu. Pan Brož tyto obrázky předá dětem v Argentině, až tam zase pojede. Hodně zájmu mělo jsme se dozvěděti o životě v tak vzdálené zemi. Myslím, že to byl moc dobrý a poučný projekt.

Kristýna Rejčová, 5. třída

Projekt Argentina a beseda

Pátá a čtvrtá třída se společně s dětmi z Argentiny zapojila do projektu Můj domov. Dne 28.1.2010 jsme měli bezednu s Lukášem Brožem z Nové Paky, který po Argentině cestoval a našel si tam přítelkyni. Pracuje jako paní učitelka ve škole ve městě Mendoza. Oba společně přijeli a vyprávěli nám a ukazovali obrázky nejen ze školy v Mendoze, ale i ze života lidí v Argentině. A pak jsme si vyměnili obrázky. Oni nám předali od dětí z Argentiny hezké obrázky z jejich domova a my na opátku jsme jim namalovali obrázky naší obce, naší školy a naší třídy.

Kristýna Rejčová, 5. třída

Pečovatelkyně

M. během dopravy kdosi uždibuje řízek, maso, ba i spolkne jeden švestkový knedlik. Faj!

Rád vařečky bych udělil vedoucí p. Hamánové, p. Adamcové a p. Nezbedové a též týmu kuchařek ZŠ. *Hodonoci vypracoval Miroslav Procházka z Pecky.*

M. během dopravy kdosi uždibuje řízek, maso, ba i spolkne jeden švestkový knedlik. Faj! Anketní lístek: Jak jste spokojen s přistupem naší pracovnic PS k vaší osobě?

Ohrýzávám tužku, abych vydal vysvědčení.

Příš...vaše pracovnice

jsou milé, očotné, spo-

lehlivě přinášejí oběd ve

třech kastrulích a dob-

rou náladu až na naši do-

movní rohožku. Ostých,

jako by se bály překročit

práh a hupsnout dovnitř.

Dení prožívám přijem-

né napětí, která z nich

poběží ke mně od branky,

aby jídlo nevychladlo, a

Pozvánka do pečovatelského domu

Pečovatelský dům v Pece
zve na

Prodejní velikonoční výstavu

ve středu 31.března
od 11 hod. do 15 hod.

Přijďte s námi opět přivítat jaro!
Paní Dagmar Bušáková z prodejny květin v Borovnici

přiveze k prodeji:

- Velký výběr jarních květin do truhliků a misek...
- macešky, tulipány, petrklíče, narcisy, karafiátky, pantofličky, sedmikrásky, krokusy
- muškaty
- velikonoční dekorace...
- velikonoční svíčky, pomlázký...
- umělé květiny – narcisy, tulipány, kočičky...
- keramické květináče a misky...
- velikonoční výzdobu na dveře, okna i do bytu

Na úvod výstavy nás přijdou s pásmem velikonočních kolod potěsit děti ze základní školy.
začátek vystoupení v 10.30 hodin.

Velice děkujeme paní Ireně Nyčové za pomoc při organizování této výstavy. Za pečovatelský dům vám vše přeje krásné Velikonoce
Nad'a Hamanová.

Služby DPS
Základní činnosti poskytované Pečovatelskou službou Městyse Pecka (na základě uzavřené smlouvy a individuálního plánu péče):

- základní poradenství
- pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu
- pomoc při osobní hygiéně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu
- poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy
- pomoc při zajištění chodu domácnosti
- zprostředkování kontaktu se společenským prostředím

Pečovatelská služba je poskytována v domácnosti uživatele nebo ve středisku osobní hygieny a to v pracovní den od 7 do 13 hod.

V případě vašeho zájmu se na nás můžete obratit **od pondělí do pátku: 7 - 13 hod.**
(tel. 493 799 027)

Nebo nás přímo navštívit v sídle pečovatelské služby – Pečovatelský dům č.440.

Josef Zahradník - učitel a ředitel školy

Pecka - to bylo místo, které miloval, kde žil a neúnavně pracoval, kde prožíval svá léta šťastná, ale i chvíle, kdy na něj štěstí zapomnělo.

Místem, které mu však bylo nemilejší, byla Levinská Olešnice. Tam se 5. listopadu 1910 narodil v rodině rolníka a domácího tkalce, takže od mládi jej provazela těžká práce a pomoc v hospodářství. Ale právě tam se vracele nejdří, tam byl jeho domov.

Po absolvování reálky v Nové Pace a doplnění učitelského vzdělání v Jičíně působil jako učitel dva roky v Pece na národní škole, pak dva roky na národní škole, pak dva roky v Bukovině u Čisté a od roku 1936 trvale jako oddorný učitel na měšťanské škole v Pecce

s přerušením v letech 1944 a 1945, kdy byl nasazený na práci v rafinerích v Pardubicích. V roce 1951 se stal ředitelem a jako ředitel školy působil v Pece do odchodu do důchodu v roce 1971. Po určité době ještě vypomáhal jako ředitel Zákládkého internátu FMZO v Miletíně.

Za celoživotní svědomitou práci učitele a občanu věřejnou činnost byl vyznamenán titulem „zaslužilý učitel“.

Byl činný v mnoha spol-

„Zemřel zasloužilý občan...je málo tak činorodých, obětavých a pracovitých občanů.“

Velice si vážíme jeho slov a jejich vzájemného přátelství. Byli blízkými spolupracovníky, dobrými přáteli, oba milovali život, lidí kolem sebe, vždy stáli v popředí společenského života v obci. To byla radost pro oba a pro všechny.

A jejich osobní přátelství? Jako bylo završeno v roličích dvou vodníku v Jiráskově Lucerně, jedné z posledních představení ochoťnického souboru.

K přátelům však patřili nejen kolegové a kamarádi, ale i bývalí žáci, kteří se ke svému učiteli rádi vracejí. „Trávili jsme u vás několikrát pozdní hodiny Šedého večera a bývalo mi vždy u vás dobré. Vy jste vyprávěl anekdoty, besedovali jsme a seděla s námi i vaše paní, ta vůbec měla vždy pochopení pro naše klukovské spády. Věřte mi, že jsem se nikdy necítil jako u svého učitele, ale jako mezi nejlepšími přáteli a kamarády,“ napsal ve svém dopise pan Jiří Tičhý jako student veterány v době, kdy jeho učitel pro-

bězna 1980 materiály převzal, utřídil a zápis provedl pan Karel Machek, bývalý spolupracovník a zástupce ředitele školy. Ten jako kronikář k zápisu v obecní kronice připojil:

Učitelský sbor na základových kamenech budoucí nové přistavby školy.

žíval smutek nad úmrtím své milované ženy.
Rád maloval, o prázdninách navštěvoval i organizované kurzy pro učitele výtvarné výchovy a

zpracovával pro ně metodické materiály. Malování mu přinášelo potěšení, ale pomáhalo mu také i v těch nejsmutnějších životních chvílích. Jeho obrazy jsou dnes pro nás tou nejkrásnější vzpomínkou a rodinnou památkou. Vzpominkou na vzácného člověka, který byl pro nás přirozenou auto-

ritou, člověka obětavého, laskavého, hluboce citlivého a nesmírně skromného. Snad proto si zaslouží, abychom právě v letošním roce, kdy jeho milovaná škola oslaví sto let svého trvání, přispěli se vzpomínkou na jednoho z jejich ředitelů.

Zdeberákroniky a vzpomínek uspořádala syna dcera

nách navštěvoval i organizované kurzy pro učitele výtvarné výchovy a

denního vyprovodili na poloviční dvoukilometrovou cestu do Pecky. Před městečkem už na něho čekala kapela, sbor dobravolných hasičů a spolek mládenců „Haran“ ,aby ho přijali a doprovodili na radnici. Zde byla nastoupena městská rada, obecní zastupitelstvo a místní školní rada. Po uvítání byla deklama-

Jak stěhovali panu řídícího

Jan Crha byl v Peckce řídícím učitelem 16 let. Když zemřel, byl na jeho místo vybrán pan Rafael Engelmann, který byl do té doby správcem školy v sousedních Vidonitech. Přestěhování do Pecky proběhlo slavnostním způsobem. Na dva žebřinové vozy byl naložen majetek a na práh se s ním přišli rozloučit členy

ce veršů a nový řídící byl průvodem veden ke škole, kde ho přivítal místní školní dozorce Alois Vondráček.

Starosta obce František Vondrouš poděkoval panu učiteli za jeho obětavou práci a rozloučil se s ním. Žáci zapívali dvě písničky. Pan učitel Engelmann všem také poděkoval a předal starostovi klíče od školy. Všichni shromáž-

děního vyprovodili na poloviční dvoukilometrovou cestu do Pecky.

Před městečkem už na něho čekala kapela, sbor dobravolných hasičů a spolek mládenců „Haran“, aby ho přijali a doprovodili na radnici. Zde byla nastoupena městský sbor a žáci. Byl to pro Pecku významný den.

Výpis ze školní kroniky

Miroslav Procházka

Výzva k absolventům ŽŠ

Vážení absolventi peckovské školy, vážení pedagogové (současní i dříve působí), vážení zaměstnanci školy (současní i dříve působí)!

Dovolujeme si Vás oslovit a požádat Vás o pomoc. Máte-li nějaké vzpomínky či zážitky, s kterými byste se chtěli podělit s ostatními, napište nám je (elektronicky nebo klasickou poštou).

Stejně tak uvítáme i fotografie (k zapůjčení) vztažující se k naší škole.

Chystáme také vybavení jedné třídy postaru, k čemuž bý se nám hodily staré školní pomůcky, školní nábytek, ... Máte-li něco takového na svých půdách a jste ochotni nám to zapůjčit, budeme velmi rádi. Kontaktovat nás můžete písemně, e-mailem (zs.pecka@seznam.cz), telefonicky (493 799 166) nebo osobně. Děkujeme za pomoc a ochotu!

krát věhlasný MUDr. Kurfürst ze Staré Paky. Dědečka jsem našla jako asi pětačtyřicetletá ráno mrtvého v posteli. Právě tak odešla i moje matka Marie Positová.

Byla v Nové Pace v nemocnici na vyšetření a třetí den ráno jnašla mrtvou. Rádila tenkrát Hongkongská chřipka. Její sestra Anna zemřela po válce na španělskou chřipku. Teta Aninka byla svobodná a jen málo se nani pamatuji.

Dědeček Stránský byl po bednář v peckovském pivovaru. Druhý dědeček František Poslal byl poslední koželuh na Pece. Když dal hospodu synovi, nastěhoval se do té Purmovic chaloupky a ze dál vydělával kůžu.

Jednou už byla nasolená kůžev v rozkladu a on dostal zimnici a celý zežloutl. Mysleli, že jes ním konec.

Zachránilo ho třísto ze snmekové kůry, kdy v horké vodě čistil kůž. „Ty koupele v tom třístu byly zázařičné,“ říkal, „ty mně pomohly.“

Babička Karolina Postolová, rozená Nyčová, byla kojenářka. Na její zahrádce bylo vše, co i já na její památku pěstuji. Byla tam šalvěj, vodní cíli oční máta, balšán, který dávala do smažených vajíček, meduňka nebo li melisa, pečený čili pelyněk, routa, estragon a brotan nebo li boží dřevec, jak říkávala. Když jsem jako děti špatně jedly, udělala z pleně kuličku a dala nám ji spolknout.

Tyto řádky patří jménu otcí, příjmení na památku jeho netunavé píle, hospodárnosti a nadšení pro hrad a veřejné blaho.

Byl nadšeným čtitellem hradu, jeho pána Hanařanta a všechno, co s tím sou-

viselo. Miloval tajemné záhady a už jako patnáctiletý kluk kopal na Valech a bývalé tvrzi Bělušice. Později dělal průzkumy s učitelem Kleplem a partou na hradě Pece. Objevil i zazděné prostory a podařilo se sestavit partu dobrovolníků na výzkum bývalé studně, kde se dostali do hloubky 45 metrů. Bylo o tom v novinách a přihlásila se jím parta horníků z Ostravy, že jím poradí a vedená elektřina. V tom domečku se hasil karbid a slo vedení do domu. Lampy měly cylindry a takzvané punčosky. Celé zařízení kouzlo otec v Jinolicích od hostinského Jandourka, který pro svoji hospodu zaváděl elektrické osvětlení. Na tom kopci zřídil otec také kuželník a sezení pro hráče. Nosil jím pivo přes sál.

Než Sokol zavedl kino, tak jezdili potulní kináři a promítali v plechové kabini.

Tenkrát byly jenom hořlavé filmy. Matka hrála při programu na gramofon, protože film byl němý.

Promítac ji řekl ději filmu a ona podle toho dávala desky na His Masters Voice, to byl velký skřínkový gramofon. Rány nebo bouřku si dělal promítac sám: kopí do plechové kabiny, až se lidé leklí. Také býval na sále kouzelník. To mě vždy velmi zajímalo a vloudila jsem se i na představení pro dospělé. Jenou přijel také hypnotizér. V sále bylo plno. Leč kouzelníkovi se práce nedávala. Dal zhasnout a řekl, aby ten pán, co ho ruší, byl tak laskav a odešel, že jinak nemůže pracovat. Zhaslo se, pán odešel. Byl to peckovský farář Sallický. Měl silnější vůli a větší nadání než hypnotizér.

Pokračování příště

Milada Hetfleischová - Moje vzpomínky

Moje děti Pepík a Zdislava
chtějí, abych zapsala, co
sem prožila. Je mi 78 let,
ak je již čas?

držíčku na májových pohledech a později pod božnostech a vedením slečny Bendové hrála jednoduché kostelní písň. Rozdávala jsem noty zpěvákům, stavěla pulty, a když nesl proud, šlapala jsem měchy, aby varhanы hrály. Slezna Bendová byla ze slavného roku Bendlů, ještě jedna větev odešla do Rakouska a dala známého skladatele, Jiřího Antonína a Františka Bendovych. Slezna

tršeň se žlutými a mělkými třešněmi. Naproti stála košatá bluma s velikými sladkými plody, jimž jsme říkali paví oka. Za Poslťovou zahrádkou byl malý rybníček s korytkem na pitnou vodu. Tam chodili provozu pro dvě krávy a ostatní potřebu. Museli čekat, až voda do korytky nateče. Denní spotřeba hoření babičky byla kolem 200 litrů. To museli napoistit denně pro sebe a dědeček vyráběl doma škroby, které se zlatými obrúčemi a abočkou je naleštila, když si škrázaly měly přijít pro škrob.

vé, Jaroměř a Náchod. Válka s manželkou nikdy

„Já jsem všechny vystřílel, můžete mi teď všechny zahrát.“
„Dobře,“ řekl Mařenka, „máte všechny.“

byly vyborné mnečeky, které se pro jejich výrobu používaly uskladnění daly nejméně dlouho cpat... osazeny moždří, vypchaly sudek rumu a podobné pochovávané věci mě nezajíždely.

o šestí let jsem byla u báky Stránské v čp. 65 pod akadem. Byla jsem drobná, tak vzhledem ke kouři nostinci jsem tam i spala usítované postýlce

mosaznými kuličkami, které se daly točit a pěkně hankaly. Babička Anna měla okny zelené kytky, které nemníkdy neviděla kvést a všechny květy byly vymršťené do výšky. Všechny květiny byly vymršťené do výšky.

mých paděstín jsem dělá tu kytku kvetoucí a renovala se valota. Cibule vytáky s daleko menším květem, než má amary-

spread gamma waves

Jó, kantori se měli... aneb z kronik malotřídek

V Roškopově se vyučovalo ve světnici chalupníka Suchardý. V této světnici se tkalo, varilo, děti seděly kdekolí, pomůcek nebylo, jen se počítalo a láků vybíral sobotáles. Přivydělával si předěním, též chytal čížky, učil je zpívat a prodával. V Bukovině u Pecky bylo usneseno, aby každý občan dával z dítka chodícího do školy učiteli dva chleby. Na vytápění třídy odměnu nárok.

Voves více muzicírovala než vyučoval. Na svá bách, na pohřbech, v kostele, na tancováčkách hospodách.

Miroslav Procházka

Cestovní zprávy Oldřicha Exnera

V minulém čísle Listů Peckovská (4/2009) ukončil Oldřich Exner své vzpomínky nástupem do praktického života po úspěšném ukončení studia na Fakultě výtvarného umění VUT v Brně.

práci a s očima otevřenýma sledoval na výrobních dílnách průběhy montáží. Ve své práci plně využíval znalosti získaných studiem, ověřoval si je v praxi a na častých služebních cestách přímo v provozech u zákazníků. Že přitom prokazoval schopnost rychlého rozhodování při řešení technických problémů, bylo pro něj jasné.

Vyrovnaným potřími, aby nakoncích dílnách byla odvedena dobrá práce. Ani po odchodu z dílnou nepřestal v oboru pracovat. O jeho příje stále zájem.

Z jeho rozsáhlého a podrobně popsaného výče 80% vykonaných služebních cest bylo pro pře-

nických problémů, přístup a vstřícné jednání se stavu čtenářů Listu Peckovská vyjmuto několik zákazníky, získával jméno odborníka v oboru regulace vodních turbin nejen v naší republice, ale i v zahraničí. Později se stal vedoucím zkusebny regulátorů a prakticky od roku 1963 odzkoušel všechny regulátory vyrobené v ČKD (bylo jich přes 500 všech typů). Úzce spoluhráoval i jak

Jsem zmerit průměr v objektu v provozu na všech tří turbín a laci od poměr. Na jedl az v 1./00 hod. Na

Cestovní zprávy Oldřicha Exnera

V minulém čísle Listů Peckovská (4/2009) ukončil Oldřich Exner své vzpomínky nástupem do praktického života po úspěšném ukončení studia v roce 1957.

Zapojil se do výrobního procesu v ČKD Blansko n.p. Závody J. Dimitrova. Začal pracovat v konstrukci vodních turbin pro vodní elektrárny v kolektivu zkoušených pracovníků, kde se posléze specializoval na funkci regulátorů pro řízení provozu turbín. Nebránil se žádné zadání práci a s očima otevřenýma sledoval na výrobních dílnách průběhy montáží. Ve své práci plně využíval znalostí získaných studiem, ověřoval si

a ověřené poznatky předávat zpět jako vylepšení (podal přes sto zlepšovacích návrhů a čtyři přihlášky vynalezu). Za dobu své aktivní pracovní činnosti (v podniku ČKD Blansko pracoval do roku 1992, poté své získané zkušenosti uplatňoval v soukromé firmě EXIMONT BRNO) mnoho času strávil na služebních cestách po nejen vodních, ale i tepelných elektrárnách. Kromě Severní Ameriky a Austrálie služebně navštivil všechny světadíly. Musel řešit mnoho problémů, vyrovnávat se s mnohými potížemi, aby nakonec byla odvedena dobrá práce. Ani po odchodu do důchodu nepřestal v oboru pracovat. O jeho prá-

je v praxi a na častých služebních cestách přímo v provozech u zákazníků. Že přitom prokazoval schopnost rychlého rozhodování při řešení technického problému, bylo pro představu významné.

nických problémů, přístup a vstřícné jednání se stavu členářů Listu Peckovská vyjmuto několik úryvků. Pan Exner v textech doznavá, že žádné začátky nebývají lehké, o práci musí být zájem, mnohé se jí musí podřídit i obětovat a přes ziská- né znalosti stále se objevují nové a nové poznatky, technické i společenské. Na cestách poznával ne- jen objekty své odhorností, spolupracovníky, ale i

Jsem zmenit pru-
v objektu v provozu par-
pomnele. Na
laci od vsech tri turbin a
jej az v 1/00 hod. Na

ní elektrárna. Ta měla podstatně větší výkon, a tak se realizovaly investice do páry a voda šla bokem. Vodní turbíny se později v rámci vlastní politiky odstavily. Dnes je parní elektrárna mimo provoz a vodní elektrárna je zprivatizována.

Rok 1964

Při mém působení v konstrukci regulátorů jsem služebními cestami po následujících elektrárnách v celé republice a pomocí na zkušebně regulátoru v závodě získal mnoho zkušeností a poznatků o provozu elektráren a o regulátorech. A tak v lednu 1964 jsem byl požádán vedoucím montážního závodu, zde bych nejel na VE (vodní elektrárna) **BATAK** v Bulharsku dát do provozu Peltonovu turbínu. Pro zkušební techniky montážního závodu to nebyla lákavá štace, ale pro mne to známenalo kus exotiky a měla to být moje první cesta do zahraničí. Elektárna byla v horách v nadmořské výšce 2500 m, bylo to v zimě a v té době byla v Bulharsku dost bida, těžko se sháněli i potraviny. Navíc jsem nebyl členem strany, pro které zahraniční cesty byly přednostně přidělovány. Dostal jsem služební pas, který mně zajistilo zvláštní oddělení.

Z Blanska jsem odjel 16. ledna 64 v lakovém do Brna, odtud letadlem do Prahy. Letenka tehdy stála 92 Kč. Manželka mě do Prahy vyprovázela. Od tut letecky do Sofie. Cesta byla plánovaná na 2 měsíce a bylo to naše první

odloučení na tak dlouhou dobu. Elektárna Batak, mě nastavující působiště, byla v horách asi 20 km od města Peštera. Byla to podzemní elektrárna, kam se chodilo vodorovným tunelem. Turbínu montoval starší montér pan Antonín Růžička (ročník 1908 jako můj tatínek). Byl to vyznamenávaný pracovník ze stavby elektárny Slapy, regulační pípravoval Franta Horálek, který začínal ihned po válce a říkal o sobě, že je doktor na regulační. Byl asi o 12 roků starší ode mne.

Ubytován jsem měl být v hotelu v městečku Batak, odkud mě měl vozit každý den šofér asi 6 km do elektrárny. Ta stála o samotě uprostřed zasazených hor, kde se pouze střídala denní a noční služba na velinu a ve strojovně.

V hotelu jsem odmítl bydlet. Byla tam zima, topilo se v kamnech, turecký záchod byl zamrzlý. Nakonec to dopadlo tak, že ve správní budově na elektrárně mně uvolnili jednu kancelář, kam dal postel a elektrická kamínka. Měl jsem tam alespoň teplo a blízko do elektrárny. I oba montéři bydleli na elektrárně, ale ti měli k dispozici norální pokoj. Někdy ráno se stalo, že jsem se probudil a u stolu úřadoval pracovník z elektrárny, časem jsem si na to zvykl a oni omezovali úřadování na minimum nebo později dopoledne, kdy jsem na pokoji nebyl.

Šoféra s „Pobědou“ jsem využíval každý den k tomu, že mne vozil do hotelu v Bataku na oběd.

ruský specialista. Neuměl vyrovnat spojku generátoru s naší turbínou (rozvazovala se vazba), což jsem vyřešil na místě zdvihem servomotoru a sklidil pochvalu od Františka Horálka. Ten se musel marně rovnání nezvádal. Ani vyzázení generá-

toru nebylo ideální a podlahu generátoru se tak chvěla, že se na ní nedalo pomalu stát. Ale byl to ruský technik a Bulhaři si mu nedovolili nic říct. Takhový měli respekt. Jmenovalo se Chochlov.

Vzponíčka na Josefa Petra

Dovolte mi, abych těchto pár řádek věnoval svému dědovi, (1910 - 1986) rolníku, koškaři a hasiči z Vidonic č.p. 18, který by dnes určitě se zadostučeněm údilem sledoval povolání změny jak v politice, tak i změny v majetkovém a hlavně polním vlastnictví našeho malebného Peckovská. Letošního draňného dne měsíce března by mu bylo sto let.

Já ho pamatuji až v jeho dříchodovém věku, o jeho strastech v dobách hospodaření s vlastním komínem „společněm druzstevním“ věne, ale těch bylo málo. Domají pak pod stáji provázkem formoval do patřičného stavu, po doplete- ni zhruba poloviny košíku z nich vybíral ty nejvhodnejší kousky. Pod tou kůl-ničkou tam visely i mnoho měsíčů na velkých hřebech jako v nějaké galerii. Přes jeho krásné koše ho Koncem března byly vělikonoční svátky, které se v tento čas v Bulharsku neslavily. Na velikonoční pondělí se pracovalo. Já jsem seděl u oběda a jedl zadlávanou fazoli s kabanosem a řekl toto číšníkovi. Prý at počkám, že mně donese něco dobrého (říkali „chubovo“). Donesl kus soleného vepřového špeku. U nás se udil, oni jej nakládali do soli. Ale i tak to byla změna, měl jsem týden upravený jídelní lístek ke snídani a k večeři.

Když jsme měli turbínu a regulátor připraveny k vypínacím zkouškám a Práce na elektrárně po-

toru nebylo ideální a podlahu generátoru se tak chvěla, že se na ní nedalo pomalu stát. Ale byl to ruský technik a Bulhaři si mu nedovolili nic říct. Takhový měli respekt. Jmenovalo se Chochlov.

Po ukončení zkoušebního provozu a podepsání protokolu byla turbína předána do užívání provozní obsluze. Po úspěšném uvedení VE Batak do provozu, po dva a půl měsících, následovala každé naše vysvědčení vždy odměněno.

Měl rád všeobecné dění ve vesnici, v neděli si dopřál pivečko „U Vaisů“ a se sousedy probíral všecky život v naší obci. Byl zasloužilým členem místního hasičského sboru. O chod sboru a o výsledky v okresových soutěžích se do posledních chvílí stále zajímal. Ke sklonku života dal na své nároky zrestaurovat sošku sv. Jana Křížele, která byla ve výtřínné nadvohení do místního kostela. Hasiči byli jeho velkým kóničkem. Velké slávy k devadesátiletému výročí založení sboru se však o pár týdnů nedožil.

Postupně mu odcházel jeho kanáradí, vzpomenu p. Karla Šturnu, „písmomaliře“ z Lomnice, pocházejícího z Vidonic, p. Mikulku, souromého hospodáře, o jehož umrtí mu naše rodina kvůli zdravotnímu stavu radši nefekla a další.

Od podzimu roku 1985 to bylo s jeho zdravím čím dál horší, podle jeho slov, že se jara už nedočká, skonal osmý den nového roku 1986.

Tím se naplnil osud jednoho obyčejného venkovského člověka, který žil neobyčejný a smysluplný život pro druhé...

cesta domu lůžkovým vla-kem přes Jugoslávii a Maďarsko.

V příštím pokračování bude vzpomínka na elektrárnu PROMISSAO v Brazílii.

Připravil Petr Pavel

Miloš Petr

strana 13